

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Piacz. SIMONFFY-ház a város-házával szemben.

HIRDETÉMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Table with subscription rates: Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve; Egész évre 10 ft; Félévre 5 ft; Negyedévre 2 ft 50; Egy hóra 1 ft.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospéttsor egyszeri beiktatásáért 5 kr. Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. Nyilttér 4 hasábos péttsorért 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Szerda, július 11.

149. szám.

A tisz-eszlári ügy tárgyalása.

Nyiregyháza, jul. 11. (Eredeti távirat, érk. d. u. 1 óra 15 p.) A tárgyalás ma már nyolcz óraker kezdődött.

Elnök kijelenti a tárgyalás kezdetén, hogy a tárgyalások ezentul, tekintettel a sok időt igénylő tanukihallgatásokra — minden reggel nyolcz óraker veszik kezdetüket. Jelenti továbbá, hogy Gruden törvényszéki bíró egészségi állapota még mindig nincs helyreállítva, a miért is helyét Fekete Barna pótbíró ural foglaltatta el.

Ezután a tegnap oly hirtelen megszakított tanukihallgatások kezdődtek.

Az elnök felhívására belép Farkas Géza végzett orvosnövendék, ki a hullaszemlélén jelen volt és azonfelül még a bonczolást is végezte.

E tanu homlokegyenest ellenkezően vall a tegnap kihallgatott Szurányi gyógyszerészszel, a ki határozott és a legkisebb részletekig hiúnek tetsző adatokkal bizonyította, hogy a dadai hulla a Solymosi Eszteré.

Farkas orvosnövendék ennek ellenében azt adja elő, hogy a hulla bár teljesen ép, de alakjából következtetve 20 éves leányra vall.

E tanut előbb Eötvös majd a szakértők veszik keresztüztibe. Eötvös kérdési a törvénykezési boncztanu terén bántulandó ismeretekről tesznek tanúságot, és valóságos sensatiót kelteettek. A Scheuthauer kérdéseit lázas, és izgatott jelenetek egész láncolata követi. Farkas kérdések legnagyobb részére nem tud felelni, vagy kitérően válaszol. Scheuthauer ez annyira kihozza sodrából, hogy tanut „vád-

lottanak” szólítja, a mire a következő idegizgató dialog fejlődik ki tanu és szakértő között.

Tanu: „Én nem vagyok vádlott.

Scheuthauer: „Még lehet!”

A közönség teljesen elveszti nyugalmát, a székekre ugrál, zajt csap, és nem kis része hangos szitkokba tör ki Scheuthauer ellen.

A zaj lecsillapultával Farkas tanu kifakad és azt mondja, hogy „ő nem szakértő, és így nem correct a szakkérdésekre.”

Erre aztán nagy eclatval feláll Dr. Trajtler, és kijelenti, hogy ő vállalkozik a feleletek adására.

Scheuthauer ezután arra emlékezteti Dr. Trajtler, hogy az exhumationál épen ő volt az a, ki azt mondta, hogy Horváth bonczolt, és tud is mindene felelni.

Trajtler (kiabálva) Tagadom Scheuthauer (határozottan) Eszküszöm!

A védők kérelmére aztán Horváth szembesítették Szurányival, a ki tegnapi vallomását határozottan minden részben fenntartja. A szembesítés folyama alatt Szurányi annyira sarokba szorítja Farkast, hogy ez végre enged, majd teljesen zavarba jön és némán meroven áll.

E szembesítés után szünet következett.

A szakértők még ezután bekövetkező és elkerülhetlen vitája Dr. Trajtlerrel rendkívülnek ígérkezik.

A terem zsufolva, többen ismét rosszul lettek.

Nyiregyháza, jul. 11. (Eredeti tá-

virat, érk. d. u. 2 óra 10 perc.) Szünet után Szűcs István hallgattatott ki, a ki szintén jelen volt a hullaszemlél. Vallomása szöröl-szóra megegyezik a Szurányiéval.

Elmondja tanu részletesen, hogy a Szakolczay figyelmeztetése után ő tisztán látta a lábtaposás jegyét, erre azonban rögtön elküldték a szemle színhelyéről a fűzesbe, a hol harmadmagával állott. Ezek között volt Solymosyné is. Ez utóbbit így szólította meg.

„Épen ilyen kendő van a hullánál, mint a kelmed kezében!”

„Jaj, mit csináljak! — felelt erre Solymosiné.

E párbeszéd után a kir. ügyész őt gorombán elutasította Solymosyné közeléből.

Ezután a szakértő Scheuthauer spirituszban praeparált körömhelyeket mutat. Mindenki arról van meggyőződve, hogy körömökét lát, pedig azok tényleg csak körömhelyek.

Chambord és a monarchia.

(T.) „Mehalt Mátyás király, oda az igazság!” Ez a közmondás is eléggé bizonyítja, hogy az emberekben mindenütt és minden időben meg volt a hajlandóság, halhatatlan dolgok létezését, halandó emberek létezéséhez kötni, a mint hogy a Mátyás király életéhez kötötték nálunk az igazság életét, s a mint hogy a Chambord gróf életéhez kötik ma a francia monarchia életét. Hát vajjon Csarnak kellett-e császári előd? Kell-e I-ső Napoleonnak? De hiszen itt van a legújabb időben Románia és Szerbia. Hát ahoz, hogy valamely ország fe-

jedelemiség, királyság avagy köztársaság legyen-e, nem az ősök szokták adni a szavazatot, hanem a körülmények és a körülmények felszínre hozott emberei. Sőt plane, az ilyen ősi jogu mammut örökösödést a mai világban alig lehet másnak, mint olyan elfogyott prenumerals tulajdonjognak tekinteni, mint a milyenek a hirdapoknál léteztek ezélt, hogy az emberek a helyett, hogy új lapot indítottak volna, azon kevés, de biztos előfizetőre támaszkodva, melylyel e régi lap bírt, pénzt adtak érte és beleverték pénzeiket. Mióta azonban bebizonyult, hogy egy életerős új vállalat rendszeren nagyobb sikerrel szokott járni, mint egy elzüllött és elkopott, hát ma már csak az olyan czégek bírnak értékkel, melyek nem csakély számu de biztos, hanem nagy számu és biztos vevőkkel bírnak. Vagy ha nem? akkor mindig előnyösebb egy új czég, de ember kell hozzá, az bizonyos.

Nem hiszem pedig, hogy ez az ember Franciaországban oly sokáig váratna magára, mint a mily sokáig a Chambord hívei ez alkalmas pillanatot várták, hogy a koronát kegyenczük fejére perditvén, ők sűtkérezhessenek fényénél. Nem hiszem, hogy nem hamarabb reuziroznék, a mint hogy hamarab is fog reuzirozni egy oly férfias bátorság és lángész, mely nem a folyton apadó régi hívekre van utalva, hanem teremt magának időt, alkalmat és híveket, de nem azt várva, hogy azok a hívek csinálják előtte az utat és vigyék a lobogót, hanem ő csinálja és viszi a hívek előtt. Hát majd találkozik ilyen ember és pedig annál hamarabb, — minél hamarabb kiállnak ezek az ős Bourbon és Orleans alakok az útból, hogy nem az ő

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

SZIV NÉLKÜL.

Regény.

Írta: ERNSTO; fordította: V. G. (Folytatás)

— Verdier fejéhez kapva, kiáltá: Valaki kitalálta! a szerény szabályszerűen lett kinyitva. — betörésnek semmi nyoma! — Hogy jöhettek volna a tolvajok be? — Kérdé atyuskád kétkezdve. — Nem volt bezárva az iroda ajtó? Mindenik háromszorosan, felelé a pénztárnok, az öreg kapus, ma is, mint rendszeren a kulcsokat hálósobájából hozta ki. De néz; ze csak ezen ajtó! — Verdier a kárpit ajtócskára mutatott, — ezen keresztül hatolt be a tolvaj; a zár ki lett nyitva. Danil őszszereződni és a kulcs után kapni láttam, melyet magához rejtett, midőn a „Calcutta” fedélzetéről sajkánkba esett és ő megérté mozdulatomat. Egy pár lépéssel mellette voltam és a fülébe sugtam: Küldje ki az embereket és hadd maradjunk tanuk nélkül. Ő Verdierhez és a rendőrséghez fordult, s felkérte őket, hogy menjenek ki a sobából. Ekkor kinyitá az ajtócskát ama bizonyos kulcsal és ismét kihuzta. Egy kis viasz ragadt reá. Felmenve a csigalépcsőn a felső ajtót feltörve találtak és anyád elhagyatott sobájában, a földön néhány darab aranyat láttunk elszórva, a felső folyasóra nyíló ajtó csak be volt huza, s belőlről, egy kules volt benne, mit sietségében benne hagyott. Atyácskád semmit sem szolt, másik kulcsot vón elő melyek a találttal ugyanazonosak voltak. Igen terhes helyzet volt ez szivecském s Toghur helyén más, már ilyen bizonyítékok után,

fejét vesztette volna, mert a botrány készen volt, nem a Danil vádját, nem kell félreérteni, de a te kedélyes barátooskád ily kis esel miatt nem jön zavarba, rögtön talált egy kis kulina ajtót! Első volt a kiraboltat, halgatásra birni. — Danil a veszteséget megteritem, „kiáltám, ha gyanudat leveszed fiacsikámról, nővérem meglakoltatna, ha a paesba kerülne; azután Eba völégényének nem szabad. — A leány felugrott s szikrázó szemekkel lépett Toghurhoz: Az én völégényem? lihegte hevesen hullámzó kebelével. — Ön így mer egy gazembert nevezni! —

Én csak egy fedezhetetlen tényt constatlok, mosolygott Toghur. Csak nem indulsz fel e miatt szivecském? Megtörtént dolgokat, nem vesznek számba, babácskám. Atyácskád sem gondolt azon pillanatban vele. — Körülbelöl 200,000 franc hiányzik — mondá nekem. — Akarsz egy váltót ezen összegre? Kérdém, megadom ezen kis kulcsért. Ő nem mondott nemet, de kissé még nyugtalanannak látszott. Verdier fa rendőrért küldött, mondá, az egész iroda a legnagyobb izgatottságban van; s valakinek csakugyan el kellett a rablást követni.

— Bár ki más tette, kiáltam, — csak unokaöcsém nem! S halld és csodálkozz Ébácska: Toghurod minő lélekjelenlétet tanusított s minő esel talált ki! — Miért ne, mondám atyácskádnek, — miért ne foghatnánk Verdierre, ki a haszontalan lármát előidézte!

— Verdier! kiálta fel Eba, azon férfi, ki husz évig —

— Ezer ördög, szivecském, ugyan ezt mondá Danil is először. Mindenesetre feltűnést kelt, — felelém én és talán lehetetlennek fog elő jönni, nem kell épen rábizonyítani. Egy pár hónapi fogság, nem fog ártani,

a szeleburdinak, ez alatt el lesznek feledve a történetek, vagy mi fátyolt teszünk reá. — Képzelheted babácskám, hogy nem volt sok időm a gondolkozásra; atyácskád rábeszélésennek engedett s pár perczel később, mindketten dolgozó sobájában voltunk, hol a váltót kiállítottam, s ő nekem, az alkulesot át adá. Most pedig az iroda ajtaját kinyitva magát, a rendőrfőnököt hivta be; gyanítam, hogy Verdierrel szemben, kissé elfogult lett volna. Jól felgondoltam, mondá a hivatalnoknak, és senki mást nem képzelhettek pénztárnokomon kívül, ki a zárszót tudta volna. Barátom tett reá figyelmessé, hogy én ma több óráig távol voltam s Verdier, mindenik inoknál előbb érkezett az irodába. Talán szükséges lenne őt, komolyan kihallgatni!

Eba, arczát reszkető kezeibe rejté, keble hullámzott s hangosan felsóhajtott. — A férfi tudomásul vette, folytató Toghur hanyagul, és nyomban elfogatta Verdier, kint az irodában. A dolog eddig kedvem szerint volt elsimitva, de mégis történt valami, mi előrelátásomon túl ment és élénk idézte, a felfedezésnek minden baját. A kevély francia, ki tréfát nem ösmert, az üres gyanut egy szivére vette, hogy — még most se magyarázhatom meg magamnak, — egy gölyöt repített agyába. A mint a durranást meghallottuk, bánatos atyácskád elsáppadt és megijedt; de Toghur rögtön felfogta a dolog szerencsés fordulatát és fülébe sugá. — Legkedvezőbb a mi történhetett reánk nézve barátooskám; most egy kakas sem kukorikolhat az összegecske után. És így történt Ébácska, hogy atyád a Verdierne megmozgatásáról nagylelkűen lemondott. . .

— Képzelheted, hogy haladék nélkül levelet küldtem Párizsba szépséges pártfogoltnak, unokaöcsémnek s szemére vetet-

(Folyt. köv.)

halálukkal fog meghalni a monarchia, de talán az ő halálukkal fog feltámadni, mert ők az új jelenségeknek csakis útját állták volna.

Nem is lehet, még csak képzelnem sem azt, hogy Franciaország, illetőleg a francia nemzet, egy ilyen kevés fényűző, kevés dícsőséggel, kevés változatossággal járó kormány formához hosszú ideig hűséges tudjon maradni. Csak ember kell aki felül kerekedik, mint a hogy felülkerekedett volna Gambetta, ki ha akarta volna, hihetőleg közelebb állhatott volna a koronához mint Chambord gróf, ha bár semmi ősi jussa nem volt hozzá.

Egy nagy népszerűséggel bíró kimagasló alak homlokára szívesen oda illeszti a nemzet a koronát, sőt boldognak érzi magát ha ezen legfőbb jutalommal tüntetheti ki és jutalomaztat meg akit szeret. Hiszen 1848—49-ben Kosuthra is ezt énekelte a nép:

Kosuth Lajos magyar gyerek,
Magyarországban született:
Illik a kard oldalára
Korona a homlokára.

Éljen a magyar!

Egy olyan embernek tehát, ki a nép kegyét megbírja nyerni, csak ősi jogos trónkövetelők ne állják útját, sokkal könnyebb lesz egy oly országban mint Franciaország, trónra vergődnie, mint lett volna Chambord grófnak.

A cholera Egyiptomban.

A Delta-terület északi részéből a cholera állásáról érkezett hírek ismét kedvezőlenebbek. A járvány a Suez melletti Tev-főik helységben is kiütött, valamint Elarisban is. Az utóbbi helységben öt ember halt meg. Damiettéből is a járvány növekedését jelentik. A halálesetek száma nyolcezerrel szaporodott, és a megbetegedések, melyeknek legmagasabb száma eddig 146 volt egy nap

alatt, szintén szaporodtak. Az orvosok kijelentése szerint a tropicus forróság rendkívül kedvez a járvány terjedésének.

Port-Saidban és Suezben nem fordultak elő halálesetek, a megbetegedések száma azonban itt is 27. Zagazigban, Schirbinben, Sarnuban és Kamenben szintén fordultak elő habár csak szörványosan is, halálesetek. Azt remélik, hogy itt a zárva tartó szigorúbb kezelése által localizálni lehet a járványt. A Beyruthba menekült európaiak a syriai kormányzóhoz folyamodtak, hogy engedje meg nekik a Libanon egészséges vidékeire való utazást, de folyamodásuk elutasított.

Magában Alexandriában sem rosszabbodott a helyzet, de a helyzet bizonytalansága folytán naponta növekszik a kivándorlók száma. Kairóban teljes esend van minden üzlet szünetel, s a hangulat a jó egészségi állapot dacára rendkívül nyomott.

Napi hírek.

— **Teleki Sándor gróf a rabkertben.** A rabkert hol a művelésnek kétségtelen nyomai napról-napra jobban észlelhetők, gyakori látogatókat szokott nyerni különösen a vásárló közönség köréből. Tegnap érdekes, előkelő vendégek látogattak meg: gr. Teleki Sándor, gr. Vay Dániel és Kiss Sándor urak kíséretében, kik mindent tüzetesen meg szemlélve jó tanácsot, és biztatást osztva — erkölcsileg igen nagy bátorítást nyújtottak a rabkert nemeslelkű alapítójának Tóth Mór kir. ügyésznek, továbbá előre törekvésére. Gr. Teleki Sándor gróf, és Kiss Sándor urak kíséretében — nem különben szíves ígéretet tett a honvéd sarkert részére is, melyet a vendégek megtekintve, kegyeletes érzéssel hagyták el azon tudatban, hogy a hol a honvéd hősök emléke oly élénken ápolatik, ott a hazafiság élénk lánggal ég az emberek szívében.

— **Az iparos kör bizottsági gyűlése.** Papp József lakatos mester közbejött temetése miatt e hó 13-án d. u. 6 órakor tartatik meg a városház nagy termében. Az elnökség.

— **Tegethofnak a lissai győzőnek emléksobrát Marburgban** tegnap leplezték le. Ő Felsője jelenlétében nagy ünnepélyességgel.

— **A debreczeni vadásztársulat köz-**

gyűlése f. hó 10-én, vadszaporítás céljából egyhangulag kimondotta, hogy az általa bérelt területeken az 1883—4-ik évi bérlési idő alatt foglyot löni a társulattól leendő kizárás terhe alatt nem szabad.

— **Gyászjelentés.** Fajdalomtel szível tudatjuk teledhetetlen jó atyánk és natyatyánk néhai K i s d o b a i B Á N K Á R O L Y -nak, 75-ik. évében f. hó 10-én d. u. 6 órakor 4 napi betegség után sziv-szél-hűdés következtében történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk por maradványai f. hó 12-én d. u. 5 órakor a kis új utcza 1735-számú háztól a Ref. Kistemplomban tartandó rövid ima után a czeg. ntezai sarkertben fognak örök nyugalomra letéttetni. — Mely vég tisztelettelre az elhunyt rokonait, ösméreseit, s a n. é. közönséget bánatos szível meghívjuk. Debreczen, 1883. jul. hó 11. Gyermekai Bán Sándor, neje Nagy Lila és gyermekei, Bán Károly, neje Porcsalmi Viktoria és gyermekei, Bán Eszter, férje Tóth Ferenc s a rokonok nevében is. Béke hamvaira.

— **Éjjeli zivatar.** Az éjjel 2 órakor, éjjel után nagyszerű nyári zivatar vonult el városunk felett, élénk cikázó villámok és folytonos mély dörgés között, bőven öntötte az áldásos rég várt esőt a szomjú porú földre, mely ma reggel egészen lefrissülve megújult növényzettel üdvözölte a napot. Az eső alig tartott fél óránál tovább, de bőséges volt s a már türeltlen hőséget kissé enyhítette.

— **Gyászhi.** Papp József városunk egyik tekintélyes iparos polgára, mint részvétellel értesülünk ma reggel hosszas betegeskedés után 71 éves korában elhalt. Ez időszereint ő volt városunkban a legöregebb lakatos mester. Jó ember barátot s kiváló társadalmi félt vesztettünk benne, kinek elhunytát méltán gyászolják övéi.

— **Térzene.** A cs. kir. 39-ik gyalogezred zenekara holnap esütörtökön a „Bika“ szaloda előtt térzenét rendez a következő műsorral: 1. Bouvard induló Langertől. 2. „II. Rákóczy fogsága“ nyitány Kéler Bélától. 3. Convent garden keringő Strausztól. 4. Kettős Mayerbeernek az „Afrikai nő“ című dalművéből. 5. Valeria Gavotte, Komocsastól. 6. Tanheuser induló, Wagner Rikárdtól. 7. Polkamazur Kaulichtól. 8. Egyveleg „Giroffe Giroffa“ cz. operettéből. Lecocgtól.

— **Diszalbum egy házaspárnak.** Olvasóink bizonyára emlékeznek, hogy még a mult év őszén Nagy A. János uram hódme-

zovásárhelyi egyszerű földmives gazda a város közgyűlésén egyszerre csak felállott s a maga és neje Muci Mária asszony nevében 20.000 forintot ajánlott fel a most készülő új ártézi kutra. A város e nagyszerű adomány viszonzásául egy diszalbumot készített s ezt tegnap délelőtt, mint Hódmezővásárhelyről írják, egy 60 tagu küldöttség adta át a derék házaspárnak.

— **Örült fogoly.** Egy vizsgálati fogoly a helybeli fogházban hirtelen örütségi rohamokba esett — s oly dühöngés tört ki rajta, hogy meg kellett kötni. Ezen művelet alatt a dühöngő hat embernek is dolgot adott folytonosan rugva és harapva védte magát, száját tájké borítá el, de küzdelme alatt a mi csodálatos, egy hang sem tört ki belőle — mindent a legnagyobb dühvel — de némán tett. Végre nagy ügygyel bajjal elszállították a városi kórházba, innen azonban még azon éjjel az ablakvas kifeszítésével megszökött és nyomtalanul eltűnt. A szökevény örült Fazekas Sándor nevezetű, fiatal 27 éves ember, barna posztó magyar nadrág és dolmányban, fekete kalappal fején és csizmával a lábán, olyan mesteremberesen néz ki, makói lakos. — Egyébként nagy a gyamn, hogy az örütséget csak szinlelte, hogy így könnyebben megszökhessek.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Budapest julius 11. Az Orleans királyi hercegek Koburg hercegeknél reggeliztek, Nemour és Alenkon hercegek délután visszautaznak; a párisi gróf holnap estig, esetleg tovább is itt marad.

Turin julius 11. A magyar irók és művészek Párisba utazó társasága tegnap Kosuth által a legszívesebben fogadtatott s estére theára meghívott.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vertesi Arnold.
Főtanácsátára: Karczag Vilmos.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legujabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánkozik mindennemű nyomdai munka gyors és díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iverk, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN.

ÜGYVÉDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYÁSZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK ÉS LEVÉLBORITÉKOK,

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Szerkesztő

Fiacz. SI

HI

előfizetési pénz

valamint

minden közt

Bérmertelen l

X. évf

A tiszta-

A mai kezdetét. G ennek felgyo remélhető laita el.

Egy orvos

Kihallg (gazdálkodó, bonczolásnál 18-án este a lelték, részle egyeznek me vel. — A h masztotta fe benyomást te nyának kelle látszott, a k látta. A hull tékes kendő kére kötve, ben, mint a lehetett.

El n ő valaki által T a n u feketés barna eltűnt.

El n ő

T a n u

Előadja

uján t y u k

semmi érdeke

talán azt his

finom uri sze

voltak; a fels

nagyobbak és

Sey f

a mi a kende

T a n u

nyódott.

E ő t v

jelen a hull

vagy mint hi

T a n u

tem. Én volta

E ő t v

czolás előtt?

T a n u

További

Dr. Kiss J

szítésébe csal

diktált a kéré

nuknak a mel

hozhatja ki s

teit mondja e

és a bimbó u

nak. — Külön

sohasem tett

sára, hogy m

gyermekéknél

E ő t v

a kende bogja

való kötelék?

T a n u

tág lehetett. l

E ő t v

dig minden ta

ön pedig semr

T a n u

remben megsz

Előadja t

volt s a nyelv

az ortt kitiszt

E ő t v

getlenség

a pillákat meg

gette.

T a n u

togettam.

E ő t v

kintve én kéts

sajtóhiba elkö

mutatni a tvsz

tott eme czikk